



## Řešení hodné ministryně Maláčové



Máte doma záškoláka? Maláčová nabízí „avantgardní“ řešení: sebereme rodičům dávky. Zřejmě se neradí s nikým, tím méně s odborníky. Ti totiž mají obavu ze zhoršení stavu. Rodinám by se mělo pomáhat a ne jim brát peníze v už tak těžké situaci. Pomoc může spočívat v práci s problémovými dětmi v rámci odborníků i mimoškolním čase. Taktéž odborné rady rodičům mohou situaci zlepšit. Represe formou zrušení dávek může zavést děti na šikmou plochu. Ministryně suverénně sděluje, že ví o tom, že nejde o systémové řešení, otázka zní, proč jej tedy vehementně prosazuje. Záškoláctvím netrpí jen děti z vyloučených lokalit. Je třeba individuálně zjistit, co dítě k záškoláctví vede. Příčiny mohou být různé – šikana, vliv party, stud, že se nevyrovňají spolužákům. Možná by ministryně ČSSD Maláčové prospělo v případě některých návrhů více přemýšlet nad důsledky těchto „zlepšováků“ z její dílny.

**Miloslava Vostrá, poslankyně a předsedkyně Rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR**

## ROZHOVOR HaNo S IVANEM CINKOU (KSČM), PŘEDSEDOU VÝBORU PRO DOPRAVU STŘEDOČESKÉHO KRAJE:

**Co si slibujete od memoranda o spolupráci s Prahou a státními organizacemi k urychlení hlavních staveb dopravní infrastruktury?**

Klíčové je, že jsou zainteresováni všichni, kteří pro to mohou něco udělat – obě významné samosprávy, ministerstvo dopravy, ŘSD a správa železnic. Zejména užší spolupráce s Prahou je velice důležitá. Vztahy mezi krajem a Prahou nejsou vždy jednoduché. Jsou tu zcela různé politické reprezentace, navíc hraje roli jiný termín voleb, my je máme letos, Praha za dva roky, takže období relativního klidu na práci je poměrně krátké. Společná integrace dopravy, kterou jsme iniciovali před osmi lety a letos bude dokončena, je takřka zázrakem.

Memorandum je určitě krokem vpřed. Odráží společné zájmy, všechny nás trápí přetížená dopravní infrastruktura nejen na tazích do Prahy. Konec konců, pravidelně to máme i na pořadu jednání našeho výboru pro dopravu.

Jsem rád, že snahy tentokrát nesměřují jen k velkým silničním investicím, jako je výstavba všech chybějících částí Pražského okruhu a urychlení přípravy tzv. Aglomeračního okruhu, zejména úseku mezi dálnicemi D7 a D8, ale pokrývají i některé hlavní problémy železniční infrastruktury. Ta je značně zanedbaná. Od počátku devadesátých let se razila filosofie, že všichni budeme jezdit osobními auty a kolejová doprava ztratí na významu. Zaměřovalo se, že zejména v nejnepříhodnějších státech je železnice páteří veřejné hromadné dopravy. No a dnes sklízíme ovoce, kapacita železnic už nestačí, zařízení je zastaralé, svět nám utekl.

### Jakých akcí na železnicích se memorandum konkrétně týká?

Kromě urychleného dokončení přípravy železničního spojení Praha – Kladno s odbočkou na letiště v Ruzyni, zkvalitnění železniční infrastruktury na trase Beroun – Praha hl. n., včetně výstavby terminálu Smíchov, a budování záchytných parkovišť jde o územní a projektovou přípravu zapojení tras systému Rychlých železničních spojení do uzlu Praha a související úpravy tohoto uzlu (např. zkapacitnění úseku Praha - Libeň - Praha - Běchovice včetně Libeňského přesmyku), dále urychlení přípravy tzv. Nového spojení 2 městského železničního tunelu pro příměstskou železnici, zkapacitnění jižní nákladní spojky Radotín – Zahradní Město a odstavné plochy pro železniční dopravce.

### Jen vyjmenované akce znamenají obrovský objem investic. Kde na to vzít?

Financování takovýchto velkých dopravních staveb je v kompetenci ministerstva dopravy, které finanční prostředky přiděluje v souladu s příslušným vládním usnesením prostřednictvím Státního fondu dopravní infrastruktury. Samozřejmě, že bude snaha získat také co nejvíce prostředků z evropských fondů. To se týká i menších staveb, jako jsou zejména v blízkosti okolí Prahy potřebná odstavná parkoviště P+R a B+R, na něž se musí pamatovat také v rozpočtech kraje i měst a obcí.

### Jakou má memorandum šanci na schválení?

Co se týče Středočeského kraje, stejně jako paní hejtmanka nepochybuji, že projde zastupitelstvem. Podpora zřejmě bude napříč celým politickým spektrem. Otázkou je uskutečnění v memorandu zakotvených záměrů. Dnes se často mění nejen politické reprezentace, ale i vedení ministerstva a státních organizací. Memorandum je jen důležitý předpoklad, realizace bude záviset na lidech. Haló noviny

## Krást se nemá, tím méně v politice



KSČM přinesla spoustu témat a mnohá se úspěšně řeší, ať už změnou současných pravidel nebo prosazením nových. Trend některých politických subjektů je snaha přivlastnit si programové cíle KSČM, a to ve fázi, kdy jsou si jisti jejich prosazením i podporou veřejnosti. Specialistou na toto drvíve byla ČSSD, které nově konkurují některé další politické strany. Například nově vzniklý subjekt Levice doslova opisuje i to, co bylo již v PSP ČR na jednání předloženo poslanci KSČM. Vyprahlost vlastních programových témat je evidentní. KSČM má jasnou pozici s dlouhodobě stabilním jasným cílem. Tím je zlepšení života občanů, a to všech věkových kategorií. Zaměření jednotlivých témat podporuje dlouhodobé projekty v oblastech nutných pro budoucnost. Podpora mladých a rodin s dětmi je zárukou, že příští generace budou dál zdárně rozvíjet představy, které dnes prosazujeme, ať už se jedná o životní prostředí, ochranu vody a zemědělské půdy, bytovou výstavbu, zvyšování důchodů, řešení exekucí, dostupnost zdravotní péče, podporu sportu. Nelze tedy souhlasit s variantou, že vznik nových uskupení je záchranou pro levice. Tolerance současné vlády není bezmezný souhlas s její činností, ale především možnost realizovat ve větší míře náš program a tím pomoci lidem.

**Pavel Kováčik, předs. Poslaneckého klubu KSČM**



Zdravice Valné hromady Společnosti česko-kubánského přátelství pro Kubánský institut přátelství mezi národy

Kubánský institut přátelství mezi národy Havana, Kuba  
Vážení přátelé a soudruzi,

zasíláme vám i celému kubánskému lidu své vřelé

pozdravy z celorepublikové valné hromady Společnosti česko-kubánského přátelství, konané v Praze dne 1. února 2020.

Chceme vás opětovně ubezpečit o naší plné a upřímné solidaritě s vaší překrásnou zemí a jejím statečným lidem, který tváří tvář zločinným silám imperialismu dokázal uhájit svou nezávislost a socialismus.

Jednoznačně odsuzujeme zločinnou již šest desítek let trvající blokádu Kuby Spojenými státy americkými a žádáme její bezprostřední ukončení, protože je v zásadním rozporu s mezinárodním právem a cíli a principy Charty OSN a znamená hrubé, masové a systematické porušování práv kubánského národa.

Se vši rozhodností se také stavíme za okamžité uzavření nelegálního amerického internačního tábora v zátocě Guantanamo, známého pro rozsáhlé a systematické porušování lidských práv, a za navrácení tohoto protiprávně okupovaného kubánského území Kubánské republice.

Nesouhlasíme s vyjádřením našeho ministra zahraničí T. Petříčka vůči Kubě ze dne 14.1.2020 na Twitteru, kterým vybočil z pravidel diplomatického protokolu a zasahoval do vnitřních záležitostí suverénního státu, jímž Kuba nepochybně je.

Přátelé a soudruzi,

rádi Vám a Vaším prostřednictvím i celému kubánskému lidu vzkazujeme, že i v následujícím období bude Společnost česko-kubánského přátelství pokračovat v aktivním rozvíjení přátelství a solidarity se socialistickou Kubou a jejím lidem.

At' žije česko-kubánské přátelství! At' žije socialistická Kuba!



## Pozor na nákup léků přes internet

V legálním fungujícím internetovém obchodě dosud nejde koupit léky na předpis, i když již v roce 2018 Min. zdravotnictví ČR uvažovalo o možnosti zásilkového prodeje léků na recept. To by kromě navýšení zisků internetových lékáren, usnadnilo přístup k takovým léčivům pro pacienty. Osobně to ale považuji za vysoce nebezpečné, protože výdej léčivých přípravků na recept lékárníkem zajišťuje především jejich správné užívání. To by mělo být vždy rozhodující.

Čím dál větším, a ne důsledně řešeným problémem, je nákup léků přes internet tzv. načerno. I když se tím vystavují výrazným rizikům, pro řadu Čechů je stále určitější nejnižší pořizovací cena. Mnohé z takto prodávaných léků ale bývají padělky a pacienti riskují až fatální zdravotní potíže. Nelegální a padělané léky mohou obsahovat látky škodlivé lidskému organismu a nebudují uvedeny ve složení. Jde hlavně o těžké kovy, jedy, chemikálie pro domácí užití a další látky neschválené pro užití do léčiv. Samozřejmě, ne všechny padělané výrobky musí být nezbytně zdraví škodlivé. Poměrně běžně obsahují složky bez léčebných výsledků a nemají účinek žádný. Lék pocházející z nevyhovujících podmínek obvykle nedoprovází příbalová informace dostatečného rozsahu, která by upozornila na případné kontraindikace, nebo potíže. Takové léčivo může vyvolat alergickou reakci, nebo až ohrozit životní funkce.

Soňa MARKOVÁ, stínová ministryně zdravotnictví za KSČM



OV a MěR KSČM  
spolu s LKŽ a Diaklubem Kladno

srdečně zvou členky  
i sympatizující občany na  
okresní oslavu

**MDŽ** s kapelou Harmonie  
v pátek 6. března 2020  
od 14 do 17 hodin do sálu

**Baráčeknického domu Kročehlavy**

Dáreček s překvapením a malé občerstvení pro ženy.





## Bude vás zajímat ?!

### Kdo ve skutečnosti ve 30. letech způsobil v SSSR hladomor? 2.část

Žádné kredity „bolševikům“ na Západě také nedali. Zůstala jen měna, kterou, jak víte, může země získat pouze z prodeje svého zboží nebo surovin v zahraničí. Ale i o to se nepřátelé SSSR postarali: od roku 1930 americké ministerstvo financí systematicky začalo stavět pod antiumpungové zákony téměř veškerý sovětský export – dřevo, řezivo (dokonce i zápalky!), azbest, mangan a tak dále. Ostatní kapitalistické země tato omezení plně podporovaly. A tak ve velmi blízké budoucnosti měla Sovětskému svazu zůstat pouze jedna jediná exportní položka – obilí.

Zdálo se, že chování Západu není jen logické, ale je prostě šílené! Od roku 1929 zuřila Velká hospodářská krize a SSSR byl připraven nakupovat zboží, které se kvůli nadprodukcí likvidovalo. Nicméně USA, Británie a Francie urychleně zaváděly další a další omezení obchodu s ním. Takové chování se jeví být nevysvětlitelné pouze na první pohled – kapitalistický Západ byl ve skutečnosti přesvědčen, že hraje hru, kterou nemůže prohrát: podle něj v SSSR vypukne hlad – lidé se vzbouří a to bude konec bolševiků! Pokud by se snad sovětská vláda nerozhodla obilí do zahraničí prodat, zmařily by se její velkolepé plány industrializace a země by se stala obětí vojenské agrese, protože by nebyla schopná bojovat s mnohem lépe vybavenými a vyzbrojenými armádami kapitalistů. Zdá se zkrátka postarat o jakoukoli možnost.

#### Všechno však dopadlo úplně jinak...

Stalin velmi dobře chápal, jak riskantní volba je před ním. Vykoupil od rolníků obilí a pokračoval ve Velkém průlomu. Seriózní historici už dávno prokázali, že Moskva žádné kanibalské plány na výkup obilí a jeho stahování na místa nerealizovala. Ano, ze sýpek bylo vyhrabáno vše až po poslední klásek, a to bohužel mnohdy díky přílišné horlivosti místních vůdců, kteří se snažili si odebrat také něco pro sebe, anebo si alespoň šplhnout. Na Ukrajině se pak postupovalo přesně tak, jako to bývalo u nich zvykem. (Čekali, až se o ně někdo postará. Z Ruska skutečně pomoc přišla, ačkoli zrna nebylo nikdy nazbyt. Obilí však bylo rozkradeno a nakonec plesnivělo v úkrytech. Pokud se také obilí potom za přemrštěné ceny dostalo do oběhu, lidé umírali. pozn. překl.) Tedy žádné „baskakové“ (dávni zmocněnci mongolského chána, tvrdě dohlížející na výběr daní, pozn. překl.) posílání z „centra“ s tajným cílem zabít co nejvíce lidí, ale nepořádky v kolochozech, zlodějina, hamiznost a korupce... A jedovatě plísne.

Idiotický mýtus, že Stalin se snažil obyvatele Ukrajiny „vyhubit do základů“, je snadno vyvrácen ještě jedním bodem: všechny aktivity strany i vlády ve třicátých letech byly ve skutečnosti směřovány do jedné horečné přípravy na nevyhnutelnou velkou válku. Pouze šílenec by v takové situaci úmyslně snížil počet obyvatel regionu, který tradičně dává státu obrovské množství vojáků! Stalin ani ostatní členové vlády samozřejmě šíleni nebyli a nebyli ani kanibalové. Ale Západ, který měl již vypracované dobojovací plány vůči SSSR, byl přesně tou možností, která na to ideálně seděla.

Koncem 30. let až začátkem let 40. se SSSR dostal na 2.místo (po USA) ve světě, pokud jde o průmyslovou výrobu, když předběhl v mnoha ukazatelích Británii, Francii i Německo, ale hlavně byl ve stavu, kdy mohl být soběstačný v jakékoli produkci ať civilní nebo vojenské. Všechny blokády a sankce byly zrušeny, protože na Západě pochopili, že je to zbytečné... Nyní jim zbyla jen válka. A Západ si začal pěstovat Hitlera. Bez Stalina Velkého průlomu, bez drsného skoku by ztráty sovětského Ruska ve Velké občanské válce nebyly 26 milionů, ale násobně vyšší. Téměř celá populace SSSR by se nejprve stala otroky „Arijců“ a pak - hnojem pro jejich pole.

Nikdo netvrdí, že hladomor nebyl. Nikdo nevyzývá zapomenout na oběti. Srdcervoucí výkřiky o „genocidě“, ozývající se dnes z úst washingtonských farizejů a jejich křavečských lokajů, však mají stejnou cenu jako volání „Chyťte zloděje!“, které vykřikuje darebák, jenž právě ukradl peněženku svého souseda. Hladomor, který zasáhl SSSR ve 30. letech je dalším z nespočetných zločinů Ameriky proti ruskému lidu. Jednoho dne odpoví i na to...

Alexandr Něukropnyj, překlad: Vladi zdroj: <https://topcor.ru/3705-kto-na-samom-dele-ustroil-v-sssr-golod-30-h-godov.html>

Pokud by někdo zajímal podrobnosti o příčinách a průběhu hladomoru: <http://pospolne.cz/article/default/28> <http://pospolne.cz/article/default/41>  
Přiznávám, že takto ucelené a kvalitně jsem to nikdy nečetl. Dále přiznávám, že jsem mnohé nalezl i v současných zdrojích „Nového výkladu dějin“, což mě dost překvapilo i když je to rozházeno na mnoha místech. A přestal jsem se divit, proč si mnozí Stalina váží, proč byl na některých místech v Rusku vrácen jeho pomník a že tato rozporuplná postava nebyla zatracena. Mimochodem přesně stejný postup na Rusko se pokusily udělat USA v roce 2013 - 2015, ale to už se nepovedlo. Možná bylo ruské vedení poučeno a našlo taktiku. A je i možné, že stejně jako z V. Havla, tak ze Stalina nedělali kult osobnosti samotní Havel a Stalin, ale okolí, kdy jejich jméno bylo a je výtah k moci. Petr Pokorný

## PÍŠETE NÁM

### KRITIKY mimo mísu

#### Mladí kritizují co neznají

Udivuje mě fakt, že mladí lidé tak rádi kritizují bývalý režim aniž by znali tehdejší realitu, neboť tehdy byli jak se lidově říká ještě „na houbách“. Tak činila i jedna mladá novinářka, když tvrdila, že o likvidaci živého venkova se postarali již komunisté. Nevím, kde vzala podklady pro svá tvrzení. Vycházela patrně z hromady nasbíraných drbů, pomluv nepřátel komunistického socialismu. Tyto nářky minorit bývalého režimu mnohdy ve své vypovídající hodnotě ublíženecy přehánějí. Tak už to bývalo.

Jsou křivdy napáchané minulým režimem, to ano, avšak není režim ten, aby se zavděčil lidem všem. Rozhodně mezi hlíchy minulého režimu nepatří likvidace živého venkova. Likvidaci živého klasického venkova má na svědomí naopak současný Havlíuv kapitalismus. Znám dobře venkov koncem 50. let a začátkem 60. let. Trávila jsem na venkově v té době ten nejkrásnější čas dětských prázdnin. Mohu tak po pravdě tvrdit, že tehdy se komunisté dobře starali o potřeby lidí na venkově, máje zájem o to, aby venkov uživil rozmařilost měst, potažmo občany celé republiky.

Budu operovat fakty ze své osobní zkušenosti s vesnicí svých prázdnin. Bylo tam JZD, slepičárna, dvě hospody se užívaly, autobusové spojení a postavena samoobsluha Jednota. Vesničané chovali mnoho druhů domácího zvířectva pro svoji osobní potřebu. Krmení pro ně měli z výnosů svých záhumnků. Tehdy to na venkově všechno opravdu žilo.

Jaká je dnešní popřevratová realita? Naším příbuzným, sestřenicím, byla vrácena pole, koně a kráva patrně ne. Sestřenice už jsou v důchodovém věku a jejich synové by o hospodářství už nestáli. Jeden jezdí sanitkou a druhý nemá ani řidičák, zato má asi dva tituly humanitárního zaměření. Pole tedy příbuzní zanechali k dispozici zemědělskému družstvu za čerpání naturalí. Družstvo snad ještě přežívá, možná už je v likvidační agonii.

## Proti snaze přepisovat dějiny

Mezi 15 významných dnů v českém kalendáři by měl od příštího roku přibýt další – 15. březen jako Den památky obětí okupace českých zemí nacistickým Německem. A 18. červen by měl být Dnem hrdinů odboje proti okupaci českých zemí nacistickým Německem, nikoli Dnem hrdinů druhého odboje.

Novelu zákona o státních svátcích navrhli k projednání ve Sněmovně poslanci SPD. »15. březen roku 1939 je počátkem nejtragičtější etapy moderních českých dějin. Český stát toho dne přišel o zbytky jakékoli státní suverenity, přičemž následovala jeho přímá německá vojenská okupace a zejména šestileté období plošného a cíleného nacistického teroru a vyvražďování občanů České republiky, které mělo i jednoznačné genocidní rysy a genocidní charakter,« odůvodňují předkladatelé svůj požadavek. Uvádějí, že podle posledních výsledků bádání historiků Vojenského ústředního archivu činí počet obětí německého nacismu zhruba 343 tisíc osob v rámci celého někdejšího čs. státu. Do tohoto počtu však nejsou zahrnuti lidé, kteří zemřeli po 2. světové válce na následky týrání, perzekucí, na následky věznění v koncentračních táborech a ve věznicích, na následky tzv. totálního nasazení apod. »Počet obětí nacistické perzekuce v českých zemích pak činí minimálně zhruba 122 tisíc obyvatel,« dodali poslanci.

Mistopředseda kulturního výboru Sněmovny, historik a vědec Miroslav



Grebeníček (KSČM) svěřil našemu listu, že obecně má pocit, že parlament se trošku jakoby urval z řetězu, a předkládají se zde návrhy na řadu významných dnů. »Považuji však za seriózní sdělit, že v případě návrhu 15. března, který se vztahuje k okupaci českých zemí nacistickým Německem, se domnívám, že by měl tento návrh dostat prostor. Podrobně jsem se s ním seznámil, je to velmi seriózně připravený dokument a vůbec nemám problém hlasovat pro jeho přijetí. V době, kdy se u nás neuvěřitelným způsobem falšují dějiny, doslova si dovoluji tvrdit, že některé politické ideologové przní dějiny, se domnívám, že tyto věci bychom měli obhájit, aby příští generace nedoplátla na nevdělanost, která se jí doslova a do písmene vnučuje,« reagoval.

#### Kdo a proč se snaží relativizovat vinu za druhou světovou válku?

Předkladatelé novely dále připomínají, že za dobu existence nacistického protektorátu bylo v naší zemi popraveno minimálně 8200 lidí, na 70 tisíc českých Židů zemřelo v koncentračních a vyhlazovacích táborech, dalších 3400 osob zemřelo při nuceném nasazení na práce v tehdejší Německu. Obětmi nacistického teroru se staly i celé vesnice, z nejnámějších Lidice a Ležáky. Zdůrazňují rovněž, že jen v domácím odboji zahynulo sto tisíc Čechů. Proto by měl být 15. březen jednoznačně připomínán jako památka těchto obětí. Dalším důvodem pro navrhovanou změnu je podle nich stále postupující a nepřijatelná snaha o přepisování dějin, zejména pak snaha o relativizaci viny za druhou světovou válku, snaha o relativizaci škod napáchaných německými nacisty na české zemi a českých lidech. »Ruku v ruce s tím probíhá jakási podivná a nepřijatelná kampaň snažící se nás, a zejména naši mladou generaci, přesvědčit o tom, že německá okupace českých zemí byla jen jakousi jednou z dějinných epizod, která náš stát postihla a která v podstatě nebyla ničím výjimečnou. Občas bývá v této souvislosti zmiňováno údajně masové „čecháckovství“, údajná plošná česká kolaborace s nacismem a okupací – a přitom pravda je jiná, v podstatě opačná,« zdůrazňují zástupci SPD. Poukazují i na to, že české země byly jediným nacisty okupovaným státem v Evropě, který nacistické moci nedodal vlastní prapor SS. A hlavně, čeští občané, vojáci civilisté, prokázali tvář v tvář nacistické okupaci a moci mimořádné hrdinství a odvalu, v zahraničí na válečných frontách, v různých protinacistických armádách i v domácím odboji, kde byla situace zdaleka nejtěžší. A to je i důvodem pro druhou navrhovanou změnu, přejmenování významného dne 18. června ze současného Dne hrdinů druhého odboje na Den hrdinů odboje proti nacistické okupaci českých zemí.

»Skutečně mě zaujala iniciativa okamurovců ve věci upřesnění 18. června na Den hrdinů odboje proti okupaci českých zemí nacistickým Německem, protože to, co se předvádí s prvním, druhým a třetím odbojem v naší republice, to je opět neuvěřitelně plytké, hloupé a devastující smýšlení našich občanů, zejména mladé generace,« prohlásil Miroslav Grebeníček.

Okamurovci tvrdí, že pojem druhý odboj je neurčitý, neadresný, neutrální - a také ve všeobecném povědomí málo známý, nejde ani o žádné oficiální a kodifikované označení. »A i zde platí argument o bezprecedentním nepoměru tohoto protinacistického domácího odboje ve vztahu k odboji tzv. prvním a třetímu – tento protinacistický odboj byl zásadně rozsáhlejší, silnější i početnější jak z hlediska intenzity, počtu jeho aktérů a obětí – a také vzhledem charakteru nepřítele, kterému čelil,« zdůrazňují předkladatelé.

Marie Kudrnová, Haló noviny



Všem jubilantům, kteří v měsíci únoru oslaví své životní jubileum, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme hodně zdraví, protože je vzácné, hodně štěstí protože je krásné, hodně lásky, protože je jí málo, hodně všeho za co žít by stálo, a do dalších let pohodu a spokojenost v osobním životě. OV KSČM Kladno

Havlovní inteligence tvrdí, že venkov, pole, ornou půdu, na svojí obživu nepotřebujeme. Dовеzeme si z Afriky banány a od strýčka Sama z USA, genetiky i modifikované potraviny. Není nad to být závislí v obživě na cizích státech! Klasická živá vesnice se díky nové progresivní politice mění ve skanzen luftůků z Prahy. Satelitní obudária Pražáků stavěná na orné půdě, obklíčila i lojí prázdninovou vesničku. Slepíčárna byla zrušena, dovezeme si raději kontaminovaná vejce od sousedních států. Větší pěknou hospodu dnes okupují vietnamští prodejci. V havlismu mladí lidé nemají zájem tvrdě pracovat, dobývat chléb náš vezdejší za almužny, když se v režimu dá tak rychle bohatnout i bez poctivé práce. Havlismus přeje darebákům, spekulantům, obchodním šmejdům ap., práce poctivých zemědělců si neváží, necení. Ničit, bořit, rozvracet, co druzí tak těžce prací budovali, to dovede každý darebák. Havlovní inteligence pohrdá venkovským lidem. Nazývá je hlupáky, vidláky. Co k tomu více dodat? Snad jen to, že havlovní rádobý inteligence, současný vesecní režim s absencí zdravého rozumu, dokonale "zakroutil krkem" našim bezctným, nedbaje tradic, nedbaje svébytnosti, potravinové soběstačnosti české země. Eva Dolejšová



ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: [kscm.kl@tiscali.cz](mailto:kscm.kl@tiscali.cz), WEB: <http://kladno.kscm.cz>, MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí